

den ikke er nøiagtig, kan paaføre en ikke ubetydelig Mulct. Naar hele Hensigten med disse Attester kun er at faae at vide, hvilke Varer der komme til Island, saa synes det mig tilstrækkeligt, at Skipperen paa vedkommende Steder opgiver, hvoraf hans Ladning bestaaer, og at han ikke bliver undergivet den Nødvendighed, hos en dansk Consul paa et fremmed Sted — for det meste en fremmed Mand, der hverken forstaaer Betydningen af danske Commercetaster eller danske Rigsskilling, og vistnok vil beregne det paa temmelig ufordeelagtig Maade — at skulle skaffe sig en saadan Attest, især da der er mange Emaahavne, hvorfra en Skipper kunde gaae ud for at handle paa Island, hvor der ikke findes nogen Consul, ja, neppe engang en Dørrighed. Jeg kan heller ikke finde det rigtigt, at det for Vedkommende, som fra fremmede Steder ville handle paa Island, skal staae ubist, hvad der skal forstaaes ved, at Føreren af et Skib, som er anløbet Island uden Pas, skal løse det i det Siemed, for egen Regning at kunne drive Handel. Det bliver vistnok vanskeligt at afgjøre, for hvis Regning Handelen drives, og jeg kan ikke see, at der vindes Noget ved, at det skal være „for egen Regning“. Med Hensyn til Udstedelsen af denne Lov i det danske og franske Sprog, skal jeg tillade mig at bemærke, at det vistnok var nyttigt, om man ogsaa lod den forfatte i det engelske Sprog, da det brittiske Rige ligger Island meget nærmere for at drive Handel dermed end Frankrig. Men, som sagt, det er unødvendigt her at gjøre andre Bemærkninger end den, at denne Lov ønskes fremmet, og at vi derfor paa ingen Maade ville opholde den, men tage den, selv i en mangelfuld Tilstand.

Indenrigsministeren: Da der vel ikke kan være Tale om nogen Afændring i den fra Landsthinget kommende Lov, og da de Bemærkninger, der her ere gjorte med Hensyn til Loven, i alt Væsentligt ere drøftede under Sagens Behandling i Landsthinget, saa skal jeg ikke opholde Thinget med nu at gennemgaae dem.

Da ingen Flere begjærede Ordet, blev Lov

ven, efter at være oplæst (See Anhang), sat under Afstemning, og vedtaget eenstemmigt med 75 Stemmer.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var Forespørgsel til Indenrigsministeren af Rigsdagsmanden for Københavns 5te Valgfreds.

C. N. F. Christensen: Paa Grund af de mange ikke tidssvarende Bestemmelser i den nærværende Laugslovgivning havde jeg allerede tidligere tænkt paa at henvende mig til Indenrigsministeren med Forespørgsel om Fyldestgjørelse af Grundlovens § 88. Den nærmeste Grund for denne Forespørgsel er imidlertid en Skrivelse, som Københavns 9 Folkethingsmand have modtaget fra Bestyrelsen for Folkevennernes Selskab, hvilket Selskab har sat sig til Formaal at fremme den arbejdende Classes Vel; i denne Skrivelse anmodede man os om at indbringe i Rigsdagen Forslag til Lov, hvorved der gives Enhver, der har Indfødsret, Frihed til selvstændig at ernære sig ved Arbeide med sine egne Hænder i det Fag, han har lært. I den Anledning blev man enig om at gjøre denne Forespørgsel, for derefter at tage under Overveielse, hvad der senere maatte findes passende at gjøre i denne Sag. Men paa Grund af de Begivenheder, som i disse Dage have fundet Sted her, har man anseet det for passende for Dørblikket at tage denne Forespørgsel tilbage, hvorom vi alle ere blevne enige. For mit eget personlige Vedkommende har jeg forøvrigt ogsaa næret nogen Tvivl, om det i det Hele taget vilde nytte noget at henvende sig med en Forespørgsel til Ministeriet, deels paa Grund af de Svar, vi have faaet paa vore øvrige Spørgsmaal, deels paa Grund af den Maade, hvorpaa Regjeringen har imødegaaet alle de Forslag, som ere komne fra Thingets Side; men ikke desto mindre vilde jeg have stillet Forespørgselen; hvis ikke Rigsdagen i disse Dage havde besluttet at indgive en Adresse til Hans Majestæt, hvori den udtaler sin Mistillid til Regjeringen; thi, som en nødvendig Consequents af Indgivelsen af denne Adresse, antager jeg, hvilken Tro og Forhaabning jeg ogsaa har knyttet til mit Ja, da jeg stemte for